

[Bjerring.]

styrelsen med Hensyn til deres Indretning og Drift.

Ændringsforslag Nr. 36 giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til at paalægge de Apoteker, som overtager en Leverance til Hospitaler m. m., at yde en nærmere fastsat Rabat.

Ændringsforslagene Nr. 51 og 52 aabner Mulighed for, at der under særlige Omstændigheder kan ydes en Apoteker, der faar et Apotek som sit første Apotek, Laan ogsaa til Bygninger. Det oprindelige Lovforslag indeholdt ikke en saadan Bestemmelse, men under Forhandlingerne i Udvalget er man blevet enig om, at der under særlige Omstændigheder ogsaa bør kunne ydes Laan til Bygninger.

Ændringsforslag Nr. 57 indeholder den Ændring, at Pensionerne til Farmaceuter og deres Enker forhøjes med 200 Kr., fra 1 800 til 2 000 og fra 1 200 til 1 400 Kr.

Saa er der det, der er Forslagets Hovedpunkt: Afløsningen af de salgbare Privilegier. Dette Spørgsmaal har naturligvis været Genstand for en meget indgaaende Drøftelse i Udvalget. Fra flere Sider har der været fremsat Betæneligheder ved under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold at gaa til en Afløsning af alle de salgbare Privilegier paa een Gang. Under Hensyn til disse Ønsker har Indenrigsministeren stillet Ændringsforslagene Nr. 60, 62, 63, 65, 68, 69, 70, 71, 73 og 79, hvorved der aabnes Mulighed for, at Afløsningen sker, efterhaanden som de til Raadighed staaende Midler tillader det, idet der dog i Lovforslaget stadig indeholdes Mulighed for ved Udstedelse af Obligationer at foretage en samlet Afløsning, naar de økonomiske Forhold maatte tillade det. Det er de vigtigste Ændringer med Hensyn til selve Apotekerloven.

Til den dertil knyttede Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfoden er der stillet 5 Ændringsforslag, hvoraf de 4 staaer for Mindretallets Regning. Ændringsforslag Nr. 3 er fremsat af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget. Dette Ændringsforslag staaer i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 36 til § 29 i Lovforslaget om Apotekervæsenet, hvori der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at fastsætte Rabat for Hospitalsleverancer. Her har man fra Apotekernes Side fremsat det Ønske, at der ved Fastsættelsen af Apotekerafgiften blev taget et skyldigt Hensyn til den Rabat, som det blev paalagt Apotekerne at yde for disse Leverancer. Der

har man ved Ændringsforslaget tilsigtet, at saafremt en Apoteker ved at faa denne Leverance kom op i en højere Afgiftssats, udreder han kun Halvdelen af den Afgift, han derved faar mere til Apotekerfonden, end han skulde have udredet, hvis han ikke havde haft denne Leverance.

Dette er i Korthed Hovedindholdet af de Ændringsforslag, som enten er fremsat af hele Udvalget eller af Flertallet eller stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Flertallet, og jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag og imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

C. J. F. Sven: Jeg skal ligesom den ærede foregaaende Taler fatte mig i størst mulig Korthed. De fleste af de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Mindretal, har for saa vidt allerede været debatteret ved Forslagets første Behandling, og særlig gælder dette Ændringsforslagene Nr. 20, 24, 25, 40, 41 og 53, hvor jeg ganske kan henholde mig til de Bemærkninger, der da faldt.

Under Nr. 8, 45 og 75 har vi stillet Ændringsforslag angaaende Aldersbestemmelserne, idet vi mener, at det, for saa vidt angaar Apotekerne, ikke er nødvendigt at fastsætte nogen Aldersgrænse, hvor Bevillingen skal ophøre, og vi finder det upraktisk at fastsætte en Aldersgrænse, inden hvilken Bevillingen skal være meddelt.

Under Nr. 55 og 56 har vi stillet Forslag om Forhøjelse af Pensionerne til henholdsvis Apotekerne og disses Enker. Det skal indrømmes, at efter de i Udvalget forelagte Oplysninger vil Pensionsbyrden stige meget betydeligt ved de foreslaede Ændringer, men da der ogsaa kan forventes at være de fornødne Midler til Raadighed i Apotekerfonden, har vi ikke næret nogen Betænelighed ved at stille Forslag om en væsentlig Forhøjelse af Pensionerne.

Nr. 13, 15 og 18 er Ændringsforslag af ikke principiel Karakter, kun sigtende til at afgrænse de paagældende Bestemmelser paa en noget klarere Maade, end Forslaget gør det.

Under Nr. 42 har vi stillet et Ændringsforslag vedrørende Reklamering med Mediciner gaaende ud paa, at der fremtidig ikke skal tillades offentlig Reklamering uden indhentet Tilladelse fra Sundhedsstyrelsen. Der er henvist til, at en saadan Bestemmelse vil besværliggøre Sundhedsstyrelsens Arbejde. Jeg tror ikke, denne Frygt er særlig vel begrundet, og selv om der skulde blive et for-